

द्वित्वम् तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्येति [पा० ६. १. ७.] अभ्यासदीर्घः यद्वा अधिको मा-
महानो यजमानो यत्र यज्ञे यजमानो वै मामहान इति [१. २. ३. १.] श्रुतेः ॥ ५५ ॥

दैव्याय धर्त्रे जोष्ट्रे देवश्रीः श्रीमनाः शतपयाः ।

परिगृह्य देवा यज्ञमायन्देवा देवेभ्योऽअर्धयन्तोऽअस्युः ॥ ५६ ॥

बृहती पङ्क्तिर्वाष्टत्रिंशदक्षरत्वात् । अग्निदेवत्या । एवंविधाय अग्नये यज्ञो भव-
तीति शेषः । कीदृशाय दैव्याय देवानां हितो दैव्यस्तस्मै । धरतीति धर्ता तस्मै
यागद्वारा जगतो धारयित्रे । जोषते जोष्टा सेविता तस्मै अस्मदत्तहविषः सेवित्रे ।
कीदृशो यज्ञः देवश्रीः देवान् अयति हविर्दानेन सेवते देवश्रीः । श्रीमनाः अयते
सेवते इन्द्रादीन् श्रीयजमानस्तस्मिन्मनोऽनुग्रहद्वयं यस्य स श्रीमनाः यद्वा श्रीम-
नसि यस्य यद्वा भक्तेभ्यः श्रियं दातुं मनो यस्य । शतपयाः शतसंख्याकानि पयः-
प्रभृतीनि हवींषि यस्य सः । देवा ऋविज ईदृशं यज्ञाग्निं परिगृह्य यज्ञं प्रति आ-
यन् प्राप्नुवन्ति । किं च देवा दीप्यमाना ऋविजो देवेभ्योऽर्थाय अर्धयन्तः सतः
अस्युः अर्धं कर्तुमिहन्तस्तिष्ठन्ति अर्धमिहन्ति अर्धयन्ति सुप आत्मनः क्यच् कव्य-
धरपृतनस्यऽर्चि लोप इति [पा० ७. ४. ३१.] अर्धरान्तलोपः ॥ ५६ ॥

वीतः हविः शमिताः शमिता यजथै तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति ।

ततो वाका आशिषो नो जुषताम् ॥ ५७ ॥

हविर्यज्ञदेवत्या बृहती । यज्ञो यत्र यस्मिन्काले हव्यं होतुं योग्यं हविः ए-
ति प्राप्नोति ततो यज्ञादुत्थिता वाका वाक्यानि ऋग्यजुःसामलक्षणानि आशिषो
ऽभीष्टार्थशंसनानि च नोऽस्मान्जुषताम् सेवतां यज्ञफलान्यस्मानालिङ्गत्वित्यर्थः ।
कीदृशं हविः वीतं देवानामिष्टम् इष्टं स्विष्टमित्येतदिति [१. २. ३. ११.] श्रुतेः ।
तथा शमिता सुपां सु इति [पा० ७. १. ३१.] तृतीयैकवचनस्य सु अदिशः शमित्रा
यजथै यष्टुं शमितं संस्कृतम् तुमर्थे से इत्यादिना [पा० ३. ४. १.] यज्ञेस्तुमर्थे शथै-
प्रत्ययः । कीदृशो यज्ञः तुरीयः चतुर्थः आदौ यजुर्जपः ततो होत्रा ऋचां पठनम्
ब्रह्मणोऽप्रतिरथजपः एवं च तुरीयो होमः तथा च श्रुति [१. २. ३. ११.] अर्धयुः
पुरस्ताद्यजूंषि जपति होता पश्चादचोऽन्वाह ब्रह्मा दक्षिणतोऽप्रतिरथं जपत्येव